

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

AZ ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

III/5. szám
2009. február

Értékeink megőrzése

Többször találom magam szembe azzal a nézettel, hogy egy olyan kis falu, mint a miénk, miért erőlködik az iskolájával. Miért költ az állami normatíván felül saját bevételeiből 45 millió forintot, úgysem versenyezhet a városi iskolákkal.

Úgy látom, hogy a városi iskolákban sincs korlátlanul hely, és ott sem képeznek zseniket.

Megerősít olyan hiteles emberek véleménye mint Guth Zoltán, a Pilisvörösvári Német Gimnázium igazgatója, hogy mégis érdemes költeni a saját iskolára. Személyes találkozásnk alakmával mondta, hogy két településről jönnek megfelelő felkészültségű diákok az iskolába; Csolnokról és Leányvárról. Iskolánk továbbtanulási rátája magas és látható a megfelelő alapozás eredményeként a diplomások relatív nagy száma is. Ez év január 10-én a magyarországi Németek Napján, a Kongresszusi Központban büszkén tarthattuk magunkat leányvárinak. Gáspár Kinga az ország német nyelvű gimnáziumi tanulói közül egyedül vehette át a Valeria Koch-díjat kiemelkedő tanulmányi eredményeiért és nemzetiségi hagyományörző

tevékenységéért. Gratulálunk Kingának.

Sorolhatnék több leányvári diákot, akik az ország különböző középiskoláiban, egyetemeken kitűnő vagy jó eredménnyel állják meg a helyüket. A helyi iskola befektetés a jövőnek, bár fenntartása egyre nehezebb. Az állami források tovább szűkültek.

Furcsa dolgok, fals információk keringenek a faluban. Hangoztatják, hogy megszűnik az önálló leányvári iskola. Ezek az információk alapvetően nem igazak. A tervezett iskolatársulás a pilisjászfalui iskolával minket erősít, mi leszünk a gesztorintézmény. Az említett intézmény tagozódik be hozzánk. A társulás igényelhető normatívái kedvezőbbé teszik iskolánk finanszírozását. Az Önkormányzat a tantestülettel együttműködve dolgozik azon, hogy további leányvári gyermekekre lehessünk büszkék.

Tóth János
polgármester

„A lelkem mélyén a mai napig leányvári vagyok”

Beszélgetés Dr. Bartos Zoltán egyiptológussal

Eddigi írásaimban több mint két tucat leányvári lakótársam életéről, sorsáról, sikereiről gyűjtöttem történeteket, dokumentumokat. Törekvésemben egy-egy sikeres leányvári életút bemutatásával igyekeztem igazolni, hogy kis faluközösségünk milyen derék embereket adott egy-egy családnak, szakmának, intézménynek, munkahelynek. Mindnyájan községünk fáklyavivői. Sorsuk révén megismerehettük az elmúlt idők hétköznapi hőseit, szűkebb vagy tágabb környezetük alakítóit, formálóit.

Egy elszármazott, de magát ma is leányvárinak valló egykori lakótársunkkal, Dr. Bartos Zoltán 49 éves egyiptológussal beszélgettem életéről, munkájáról, sikereiről, terveiről. Ő az egyiptológia mai hazai képviselői közé tartozik, munkasikerei egy több mint 3000 éves kultúra kutatásáról, feltárása-ról szólnak.

Zoltán az egyszerű, szerény falusi gyerekek életét élte. Leányváron töltötte gyermekéveit, itt járt óvodába és általános iskolába. Édesapja korai halála miatt szűkös keresményét kellett beosztania a kétgyermekes özvegyen maradt dolgozó édesanyjának.

Zoltán már gyermekkorában kitűnt szorgalmával és példás tanulmányi előmenetelével. Nagyon szeretett olvasni. A helyi könyvtár szorgalmas és állandó látogatója volt. Második osztályos kora óta általában heti két-három könyvet olvasott.

Szeretettel gondol Erdélyi Jenő iskolaigazgatóra, Meszes Mihályné és Kuti Gáborné tanárnőkre. Iskolánk német nyelvoktatására ma is úgy emlékszik, hogy a keserves kezdés után megszerette a nyelvórákat, s az 1975 tavaszán tartott megyei német tanulmányi versenyen a

megye iskolásai közül a harmadik lett. Előfordult, hogy a szomszédban lakó id. Engler Gyuri bácsi segített neki a német házi feladatok elkészítésében. Kuti tanárnő a történelmet és a magyart tanította a fogékony Zoltánnak. Tanárai munkájának legszebb elismerése, hogy Zoltán az általános iskola elvégzése után már tudatosan választotta a budapesti Kossuth Gimnáziumot, ahol tovább bővíthette német és történelem tudását, s innen már szinte evidens volt, hogy a jó képességű fiú a budapesti Eötvös Loránd Tudo-

mányegyetemen, a történelem-német szakra jelentkezzen.

A német nyelvismeret meghatározó voltára többször hivatkozik. Leányváron már hetedik osztályos korában német könyveket olvas, és az Engler családhoz érkező németországi Perger gyerekekkel már örömmel társalog németül.

Az egyetemen a második év után differenciálódott az oktatás. Ő az egyiptológiát választotta, s ekkor látta igazi előnyét német tudásának. A 19. század második felétől az angol és a francia mellett, német nyelven jelentek meg a legjelentősebb egyiptológiai szakkönyvek, s német

Akikre büszkék vagyunk

nyelven jelenik meg 1863-tól az első egyiptológiai folyóirat is.

Zoltán szakmai előmenetele is megfogalmaztatja velem azt a fontos körülményt, ami talán nem eléggé kap hangsúlyt óvodánk és iskolánk mai megítélésében. Öt éves uniós tagságunkkal, az óvodák és iskolák integrációjának időszakában hatványozott jelentősége van annak, hogy gyermekeink az óvodás koruktól kezdve német nyelvet is tanulnak. Községi intézményeinkben ez minden tanulónak biztosított és nem kell drága különóra, nyelvi kurzusokra beiratkozni.

Az egyiptológiai alapozóra Zoltán évfolyamából tízen jelentkeztek, s Zoltánnal együtt három fő fejezte be a kurzust. Szorgalmat, kitartást követelő, nehéz időszak nyert sikeres befejezést.

Az egyetemi tanszék vezetője Kákossy László professzor, az egyiptológia nemzetközileg ismert szaktekintélye volt. Professzor úr valamennyi külföldi útjáról válogatott szakkönyvgyűjteménnyel tért haza. Szinte már rituálé számba ment, hogy egy-egy külföldi kiküldetés első napja a legfrissebb szakirodalom begyűjtésével telt el. -mondja Zoltán. A professzor úr végrendeletében az egyetem tanszékére hagyatkozta gazdag könyvtárát.

Az első magyar vonatkozású egyiptomi régészeti feltárássra 1907-1908 folyamán, Back Fülöp műkedvelő kereskedő költségén került sor a Nilus-parti Sarunában. Az asszuáni gát építésekor az Unesco égisze alatt, 1964-ben a magyar Castiglione László folytatott nubiai feltáráásokat.

Kákossy professzor úr kutatócsoportja 1983-ban kezdte meg a Krisztus előtti 13. században II. Ramszesz és fia Merneptah uralkodása alatt élt Dzsehutimesz királyi írnok thébai sírjának (TT 32) feltáráását.

Az egyiptológia története fordulatokban gazdag, izgalmas regény. A Napóleoni egyiptomi expedíció kincse az angolok hadizsákmányaként került a londoni British Múzeumba, de azért jutott a párizsi Louvre-ba és a berlini Pergamon Múzeumba is Egyiptom nagy értékű

kü kincseiből. A francia Champollion 1822-ben megfejti az óegyiptomi hieroglifák titkait. Kincskereső kalandorok, diplomaták, katonatisztek, ügynökök, királyok, kormányzók szerezték meg potom áron a felbecsülhetetlen értékű műkincseket, és adták tovább azokat valóságos vagyonokért. A magyarok kutatta Dzsehutimesz-sír híres szarkofágfedele is kalandos úton került a torinói múzeumba. Az 1848-49-es szabadságharcunk törökországi emigránsai közül többen kerültek Egyiptomba. Közülük került ki Sipos György, az alakuló kairói Magyar Egylet elnöke. Ő küldte haza Sesonk trónörökös herceg szobrát. A budapesti Szépművészeti Múzeumban 1939-ben nyílt meg az első állandó egyiptomi kiállítás. A ma látogatható kiállítás a harmadik a múzeum állandó egyiptomi kiállításainak sorában.

Zoltán tanulmányai előrehaladtával egyre inkább elköteleződött az egyiptológia iránt. Mikor utolsó egyetemi vizsgáit követően professzora a tegeződést kezdeményezte, érezhette, hogy a szakma tagjai sorába fogadta.

Ez idő tájt már az egyiptomi kutatómunka engedélyezését korlátozták, szigorú szakmai és tudományos feltételekhez kötötték. Napjainkban az Egyiptomi Régészeti Hivatal többnyire csak egyetemeknek és múzeumoknak ad kutatási koncessziót.

1983-ban Kákossy professzor kapott engedélyt a már említett thébai feltárássra. 1990-ben, az akkor 30 éves Bartos Zoltán jelentős megbízást kapott professzorától: Kákossy László Őt bízta meg az expedíció állandó egyiptomi képviselőjével, az ásatási szezonok munkálatainak előkészítésével. Zoltán öt évet töltött Egyiptomban. Ez időszakban eredményes munkája alapján négyszer hosszabbították meg megbízását. A Dzsehutimesz-sír feltárása még a professzor életében befejeződött, az angol nyelvű publikáció 2004-es megjelenését azonban Kákossy László már nem élhette meg.

Zoltán két vaskos nagyalakú kötetet mutat, amelyekben tudományos alapossággal dolgozták fel az ásatások részletes eredményét. A

nagyméretű magánsír három udvarból, öt egymásból nyíló tereméből, 67,5 m hosszú lejtős folyosóból, nyolc méter mély aknából, és az akna alján kialakított sírkamrából áll- mondja Zoltán.

A feltárásokról szóló két kötetes tudományos munkát 400 példányban adták ki Budapesten. Ez nem nagy példányszám, de elegendő ahhoz, hogy a világ jelentősebb egyiptológiai gyűjteményei és egyetemi tanszékei beszerezhessék, és az újbírodalmi sírok feltárására specializálódott szakemberek olvashassák a kiadványt.

A feltárások részletes leírása a legizgalmasabb olvasmányokkal vetekszik. Az angol nyelvű köteteket öt magyar egyiptológus – Kákossy László, Gaál Ernő, Bács Tamás, Fábián Zoltán és Bartos Zoltán írta.

A Szépművészeti Múzeumban folytatott munkája mellett Zoltán olykor az ELTE hallgatóinak is tart előadásokat, ott ahol egykor Őt is okították e szép hivatásra.

Az egyetemi speciális kollégium hallgatóinak az óegyiptomi állatkultuszokról beszél. Az ELTE múzeumpedagógiai tanszékén azt részletezi hallgatóságának, hogy hogyan ismerte meg Európa az egyiptomi kultúrát.

A beszélgetés izgalmas témái mellett szinte alig esik szó munkahelyéről. Február 1-jén lesz 22 éve, hogy a Szépművészeti Múzeumban dolgozik. A Múzeumpedagógiai Osztály vezetőjeként munkatársaival az elmúlt években sok szép kiállításához kapcsolódó rendezvény előkészítő, kivitelező feladatát oldotta meg.

A múzeumi foglalkozások sikerét igazolja, hogy irányításával a múzeumban 2006-ban 2277 (!) 2007-ben pedig már 3300 (!) tárlatvezetést és osztályfoglalkozást tartott a Múzeumpedagógiai Osztály.

Múzeumi munkáját 2004-ben nívós elismeréssel, Arany Érdemkereszt adományozásával értékelték. Örült a kitüntetésnek, de az igazi sikerének az egyiptomi feltárásokat, és azok jó hírű publikációját tartja. Ezeknek örülök igazán – mutat az asztalon lévő kiadványokra.

Megemlíti, hogy az újabb kori lexikonkiadásunk sikeres vállalkozása, a 19 kötetes Magyar Lexikon, mintegy 350 egyiptológiai vonatkozású szócikket írta meg. Megajándékoz 3-4 egyiptológiával kapcsolatos írásával.

Mikor Családja felől érdeklődöm, örömmel és elégedetten beszél gyermekeiről, feleségéről. Családjával egy kedves Budapest közeli városban, Szigetszentmiklóson él. Felesége korábban a tanári pályán dolgozott, ma köz-tisztviselő. Lányuk, a 15 éves Ágnes és fiuk, a 13 éves Mátyás a szigetszentmiklósi gimnáziumban tanul. Ők még tervezgetik jövőjüket, de Zoltán fontosnak tartja, hogy a gimnáziumi képzés akár két középfokú nyelvvizsgát is elérhetővé tesz számukra. Vajon Mátyás – aki nagyapja nevét viseli – egyiptológus lesz? Nekik már bizonyára könnyebb lesz, hiszen szüleik kvalifikált értelmiségi háttérével folytathatják a tanulást.

Beszélgetésünk vége felé tolatodnak a kíváncsi kérdések. Mit jelent számodra leányvári gyermekkorod? Milyen a kötődésed a mai leányváriakhoz? Mit jelent számodra az első iskolád? Ő pátosz nélkül, de tömören és emelkedetten fogalmaz. *A lelkem mélyén a mai napig leányvári vagyok. Én Leányvárra mindig haza megyek. Családommal többször kirándultunk a leányvári határban. Ha időm engedi, és Családom nem tud velem tartani, egyedül is meglátogatom Leányváron élő Edesanyámat és édesapám sírját. A leányvári iskolások már többször voltak tárlatlátogatáson a Szépművészeti Múzeumban. A leányvári tanulóknak egykori iskolámban a zsibongóban, a felnőtteknek pedig a kultúrotthonban tartottam előadásokat.*

Kedves Zoltán, a leányvári iskolában megőrizték a zsibongóban, 1999 november 15-én tartott egyiptológiai előadásod videó felvételét. A 78 perces előadásodon a tanulók és nevelőik áhítatos csöndben hallgatják színes, érdekfeszítő mondataidat. A vetítő vásznon látjuk a sok szép színes amulettet, szarkofágot, korabeli bútorokat, munkaeszközöket. Egyszerű szavakkal szóltál az óegyiptomiak

halotti kultuszáról, a túlvilági életben való újjászületésről, az állatkultuszról, a mumifikálás szertartásszerű gyakorlatáról. Visszavezetél bennünket egy 3000 éves kultúra ünnep- és hétköznapijaiba. Ma is élményt jelent a felvétel megtekintése.

A köztisztületben álló egykori tanárnője, Meszes Mihályné így emlékezik Zoltánra: A búcsúzó nyolcadikosok osztályfőnöke voltam, amikor Zoltánék osztálya elköszönt iskolánktól. Jól emlékszem, egy nagyon szerény visszafogott fiú volt, őt minden érdekelte, nyitott volt az új ismeretek iránt, nagyfokú önállóság és szorgalom jellemezte.

Önálló gondolkodását jól jellemzi, hogy egy német nyelvű ünnepi szavalerára készülve, még a tisztelt és szigorú igazgató úrnak is érvelt, hogy ő hogyan értelmezi, miként hangsúlyozza, tagolja a vers sorait. Az igazgató úrnak is és nekem is szimpatikus volt Zoltán racionális és önálló gondolkodása. Zoliból lehetett volna egy jó matematikus is, mert minden iránt nyitott volt, de egy 3 napos székesfehérvári osztálykirándulásunkkor tapasztalhattam, hogy Zoltánt szinte elbűvölte a tárlatvezető történelmi ismertetője. Megértettem, hogy az ő igazi világa más, mint ami re én gondoltam. Tudtam, hogy Zoltán érti a számok világát is, de van, ami ennél is jobban lázba hozza őt.

A tanárnő Eötvös József egy szép gondolatát idézi: „Vannak dolgok, amelyeket csak az érez akinek esze, s vannak olyanok, amelyeket csak az ért akinek szíve van.”

Zoltán gondolkodása és értő szíve is imponáló volt.

Három alkalommal látogattam el 10-12 fős leányvári felnőtt csoporttal a Szépművészeti Múzeumba. Zoltán volt a házigazdánk. Mit érzek mikor ilyen szintű tanítvánnyal találkozom? – kérdezte tőlem csoportunkból Mártai Jánosné. Az ilyen tanítványokkal való találkozás a mi munkánk igazi fizetsége, öröme. Ekkor kap igazolást sok éves munkánk

eredményessége, ettől lesz szép pedagógus hivatásunk.

A tanárnő hangsúlyozza Zoltán édesanyjának áldozatos munkáját. Ő mindent elkövetett, hogy a két korán félárván maradt gyermek ne érezze édesapjuk hiányát.

Búcsúzóul egy 34 éves fénykép is előkerül a tanárnő gazdag képgyűjteményéből. A fénykép Zoltánnak, az utolsó leányvári tanévzáró ünnepélyen, a bizonyítványosztáskor az osztályfőnökétől, való búcsúkézfogását örökítette meg.

Iskolánkban a tanárnő hosszú éveken át nemzedékeket nevelt jóra, tisztességre, a számok szeretetére. Községünk a köztisztületben álló tanárnőnek, Meszes Mihálynénak a díszpolgári cím odaítélésével értékelte több éves eredményes munkáját.

Az is beszédes, ahogyan Zoltán egykori történelem tanárnője, az esztergomi Kuti Gáborné, emlékezik eminens tanítványára:

Íme: 1968-ban kerültem a leányvári tantesületbe. Zoltán osztályát, a 2. osztályt tanítottam. Jól emlékszem Zoltánra, aki legkedvesebb tanítványaim közé tartozott. Csendes, szerény, tisztelettudó és nagyon szorgalmas fiú volt. 5.-es korában lettem Zoltán osztályfőnöke. A történelemtanítás az óegyiptomi, görög és római kultúrák tanításával kezdődött. Zoltánon már akkor észrevehető volt, hogy rendkívüli az érdeklődése és figyelme az óegyiptomi történelem és kultúra iránt. A 8. osztályt csak félévig vezettem. Ma is emlékszem az utolsó órára. Az osztályterembe benyitva, az osztály tanulói kisírt szemekkel csak némán álltak. Nekem is nehéz perceim voltak. Néma, csendes és megható búcsú volt. Tudtam, hogy tanítványaim megértették a „Magasabb szempontból” című írást, amelyet egy magyar órán olvastam fel nekik. Az írás egy tanítványaitól elváló tanító nehéz napjairól szólt. Éreztem, hogy Zoltáné volt a szeretet és ragaszkodás e rendhagyó ötlete. Büszke vagyok Zoltán szakmai és tudományos sikereire. Később a dorogi Eötvös iskolába kerültem, de Zoltánnal való kapcsolatom megmaradt.

Akikre büszkék vagyunk

Meghívtam Zoltánt, hogy tartson egy előadást dorogi tanítványaiknak az egyiptológiáról. A gyermekek és tanártársaim előtt nagy sikere volt Zoltán oldott, átfogó, szabatos előadásának.

Kuti tanárnő mutatja a Zoltántól ajándékba kapott értékes, kézzel festett egyiptomi papirusz képet, amely szép lakásukat díszíti. Az 1968-69.- évi 2. osztályosok fényképén látjuk a mosolygós képű Zoltánt és osztálytársait, Gósz Henit, Barlangi Györgyit, Mayer Évát, Sallay Csillát és a többieket. Egy másik képen a tanárnő az osztály két él-tanulóival, Zorics Ilonával és Zoltánnal látható. A fénykép 1975-ben, a ballagásról készült. Zorics Ilona és Barlangi Györgyi, Zolival együtt tanultak tovább a Kossuth Gimnáziumban.

Dorogon a „Hír harang” c. helyi lap nyugdíjba vonulásakor riportot készített Kuti tanárnővel. Az írás címe „A tehetséges tanítványai sokra vitték”. A tanárnő az interjúban Bartos Zoltán és Sallay Csilla leányvári tanítványairól, mint elsőkről emlékezett meg.

Úgy érzem, sokunk köszönetét fogalmazhatom meg a példás pedagógus leányvári munkájáért, aki egy rövid időszakra iskolánk igazgatóhelyettese is volt.

A közel háromórás beszélgetés után Zoltán az egyiptomi kiállítás egy-két érdekességének megtekintésére invitál. Éppen egy látogató gyermekcsoport ismerkedik a kiállítással. A gyermekek kezében papír, ceruza. Jegyzetelnek, rajzolnak. Az ún. négyzethálós módszerrel saját fantáziájuk szerint alakítják tovább az ásatásokon feltárt templomok és sírok falát díszítő töredékeket. Keresik a töredékek kiegészítésére alkalmas korabeli motívumokat. Igazi pezsgés egy 3000 éves kultúra budapesti relikviái között. Zoltán szerényen egészíti ki a kiállított tárgyak magyarázó szövegeit. Mikor egy faltöredék aprólékos kőfaragását csodálom, Ő megadja a hieroglif felirat magyar értelmezését, jelentését. Az óegyiptomi íráskultúrát igazolják a híres írnok szobrok is. A budapesti Imhotep, vagy a kairói Egyiptom Múzeum és a párizsi Louvre kiállított töröküléses

írnok szobrai e műfaj világhírű remekei.

Mutatja az óegyiptomi állatkultusz múzeumi darabjait. Ki hinné, hogy már akkor is volt macska temető. A borjak közül választott szent Apisz bika pusztulásakor országos gyászt tartottak, a bikát állami költségen mumifikálták és gránit szarkofágban temették. Ebből a pompából még Napóleonnak is csak a gránit szarkofág jutott. A bölcs óegyiptomiak állataikat istenítették, a civilizált 20. században embereket istenítettek, amelyért több millió embertársunknak kellett légerekben, háborúkban elpusztulnia. A vitrinekben amulettek, ékszerek, használati tárgyak sokasága, műves istenszobrok, fakoporsók, szarkofágok. Igazi varázslat, tömény élményanyag a szépség kedvelőinek. Zoltán ebben a közegben él és dolgozik

Egy délelőtti találkozás végére érve mivel is búcsúzhatnék Zoltántól?

Egykoron óvodánk, iskolánk adott rangot neked azzal, hogy tanított, nevelt, befogadott. Az idő múlásával kiteljesedő életed, eszmélésed e kis faluban indult. Az egyszeregy százszor ismételt igazsága, az ABC első görcsös rajzolatú betűi, a der, die, das monoton következetessége indulásodkor talán a legnehezebb volt, de azután mindig fényesebben ragyogott a Nap, kezdted érteni és értékelni a betűket, a számokat majdan iskolánk, falunk egyik büszkesége lettél. Akkor Te voltál a büszke iskola, ma pedig iskolánk büszke rád, akkor téged tanítottak ma pedig te tanítod gyermekeinket, és józsefattilásan szólva *nem középiskolás fokon*. A szépség szentélyében ezt csak így szabad tenni, ez méltó hozzá!

Te és a hozzád hasonló szorgos, igyekvő emberek munkája ad rangot, tekintélyt egy közösségnek, kis falunknak. Mi akik itt élünk, mindig hazavárunk, sikereidre büszkék vagyunk, és örömeinkre van, hogy egykoron egy parányit annak alakítói is lehettünk.

Leányvár 2009.január 23.

Dr. Szakmár János

Országos Gála 2009

A Magyarországi Németek Országos Önkormányzata 2009. január 10-én tartotta hagyományos rendezvényét Budapesten a Kongresszusi Központban. Az

Országos Gálát minden év második szombatján, a magyarországi német önkormányzatok napján rendezik meg. Ezen a gálán adják át minden évben a Koch Valéria-díjat, mellyel olyan középiskolásokot és egyetemistákat díjaznak, akik kimagasló tanulmányi eredményeket értek el a német

nyelv terén, tevékenységükkel a német nemzeti-ség hagyományait, nyelvét, kultúráját, kimagasló színvonalon ápolják. Az idei Gálán a Leányvári Német Kisebbségi Önkormányzat tagjai nem kis büszkeséggel vettek részt, hiszen 2009-ben Heinek Ottó a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának Elnöke ezt a díjat egy leányvárinak, **Gáspár Kingának** adta át. A díjat Kinga az alábbi dicsérő szavak kíséretében vehette át:

Laudáció

Gáspár Kinga

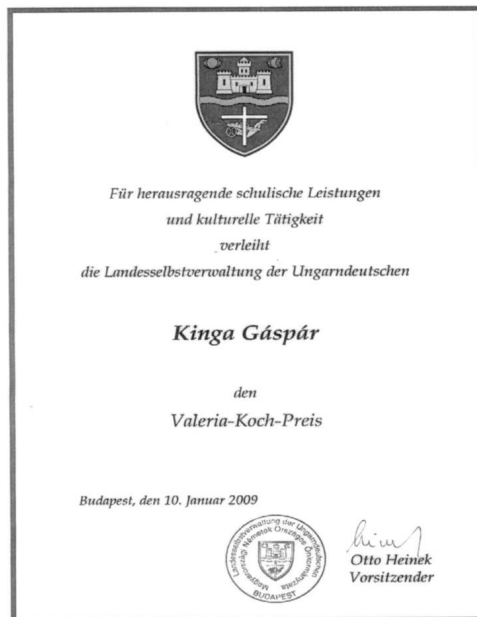
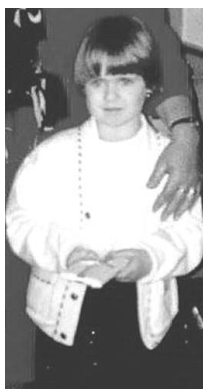
2009. év Koch Valéria díj díjazottja

Gáspár Kinga pilisvörösvári (Werischwar) Friedrich Schiller Gimnázium 12/B osztályos tanulója. Szülőfalujában, Leányváron (Leinwar) a nemzetiségi általános iskolába járt, ahol kiemelkedő német nyelvtudásra tett szert, számos német nyelvi és szavalóversenyen szép eredményeket ért el. Az elmúlt három pilisvörösvári iskolaévben a kétnyelvű oktatási rendszer szorgalmával és kitartásával kiváló nyelvi készséget és valamennyi tárgyból alapos tudást szerzett, érdemjegyeinek átlaga minden évben 5,0 volt. Osztályának példaképe az iskola követelményeinek teljesítésében és a közösségért végzett munkájában egyaránt. Nyitott, segítőkész természetének köszönhetően sok barátja van, mivel több programban moderátorként működött közre - általában leányvári népviseletben - az egész iskola ismeri és kedveli.

Aktív résztvevője volt a "Minderheiten im Vergleich" (Kisebbségek összehasonlítása) című háromoldalú Comenius-programnak, a program harmadik évének "Land und Leute" (Vidék és emberek) témájához feldolgozta a leányvári tánccsoport történetét és szerepét, Powerpoint-előadásával megérdemelt sikert aratott. Az elmúlt tanév végén letette az érettségit kisebbségismeretből, 100%-os fantasztikus eredménnyel.

Több ösztöndíjat kapott német nyelvű országokba, így Svájcba és a Goethe Intézetén keresztül az NSZK-ba.

Kinga óvodás kora óta törekszik arra, hogy az őseitől örökölt kultúrát gondozza és megőrizze. Több mint tíz éve aktív tagja szülőfaluja tánccsoportjának, örömmel táncol, és lelkesen vesz részt az egyesület és a falu közösségének életében.

A nemzetiségi ruha, amit Kinga a fenti képen visel eredeti ruha, egykor menyasszonyi ruha volt, 1938-ban Eifert Tamásné szül. Moller Magdolna viselte.

Kinga már óvodás korától szívesen vett részt a német nyelvű foglalkozásokon, tanulta a német nyelvű dalokat, verseket, mondókákat, szívesen vette fel az óvoda ünnepein a német nemzetiségi ruhát. A német nyelvhez, a magyarországi németek hagyományaihoz, kultúrájához való kötődést már megszületésétől családjából magával hozta. Iskolai tanulmányai mellett - ahol mindig kiemelt szerepe volt német tanulmányainak szavalóversenyeken, német tanulmányi versenyeken való részvételekkel - a családdal együtt olyan életformát alakítottak ki, melyben nagy hangsúlyt fektetnek a helyi német nemzetiségi kultúr-csoportok irányítására, színvonalas működésére, melyben a család minden tagja, gyermekektől szülőikig, nagyszülőikig, mindenki aktívan részt vesz.

Egy kedves visszaemlékezést oszt meg velünk dr. Szakmár Jánosné egykori óvodavezető, aki egyben ezzel a kis visszaemlékezéssel gratulál Kingának a méltó kitüntetéshez:

„Egyik alkalommal, amikor az óvodában egy német dalt tanultak óvónőjünkkel a gyerekek, a dal elhangzása után Kinga így szólt:

Ez az ének nem így megy, a nagymamám nem így szokta énekelni! - és Kinga már akkor elénekelte a dalt úgy, ahogy azt a nagymamájától hallotta.”

A Leányvári Német Kisebbségi Önkormányzat tagjai is gratulálnak Kingának a „Valéria Koch-díjhoz”. Szűkebb hazánkban, Leányváron büszkéek vagyunk eddigi munkádra, elért eredményeidre, közösségünket összefogó, jó hírnevünket ország és Európa szerte terjesztő tevékenységedre. A további életedben is kívánunk sikereket, szép eredményeket!

Köszönjük, hogy részt vehettünk ezen a Gálán:
Nagyné Engler Zsuzsa, Kiss Lászlóné
Gerstnerné Kővári Györgyi, Misik Hajnalka
Pócsföldi Gáborné, Misikné Lóczy Irén,
Gerstner Ferenc, Tóth János

Sikeres évkezdés

Jól kezdték a 2009-es évet a leányvári ifjúsági judósok a BHSE termében rendezett MKK válogató versenyen remekül versenyeztek. Kiváló teljesítményt nyújtott Szabó Katika és Kerstner Róbert.

Egyéni eredmények:

52 kg	Szabó Katinka	1. hely
+90 kg	Kerstner Róbert	1. hely
50 kg	Gard Richárd	2. hely
40 kg	Szabó Frigyes	3. hely
40 kg	Nemes Klaudia	4. hely
70 kg	Kóosz Evelin	4. hely
57 kg	Takács Nikolett	5. hely
+70 kg	Szücs Dóra	5. hely
66 kg	Dóka Norbert	7. hely
90 kg	Frank Arnold	7. hely

Remekeltek a leányvári leányok

Kiválóan szerepeltek a leányvári judósok a UTE termében rendezett felnőtt Magyar Köztársaság Kupa válogató versenyen. Kiváló teljesítményt nyújtott Szabó Katika, Szabó Franciska és Sass Dorottya. A csapatverseny győztese Leányvár- Üstökös csapata 37 ponttal.

A csapat igen fiatal ifi-junior korú versenyzőkből állt.

Egyéni eredmények:

52 kg	Szabó Katinka	1. hely
63 kg	Szabó Franciska	1. hely
70 kg	Sass Dorottya	1. hely
	Molnár Fanni	2. hely
78 kg	Diviki Barbara	2. hely
+78 kg	Szücs Dóra	2. hely
52 kg	Dobosi Szabina	3. hely

Megyei Diákolimpia

Oroszlányban rendezték a 2009. évi Komárom-Esztergom megyei Diákolimpiát, ahol a leányvári ifjú cselgáncsozók jó versenyzéssel szép eredményt értek el. Diák D korcsoportban 4 ippon győzelemmel Dósa Vanda és Perger Botond a diák A korcsoportban Kreisz Ádám, Klányi Márk és Rábai Boglárka serdülő korcsoportban Makovics Roxána, Móczik Máté, Vadas Gellért és Faragó Norbert nyújtott kiváló teljesítmény. Egyéni eredmények:

D korcsoport

1. helyezett Dósa Vanda, Perger Botond, Nagy Antonia Farkas Szilvi és Farkas Szilárd.
2. helyezett: Mezei Martina, Kochnyák Barbara, Szöllösi Gábor.
3. helyezett Albert Bernát és Szücs Gábor.

C korcsoport

1. helyezett Bredoka Dóra, Dósa Vanda és Mihálik Soma.
2. helyezett Dósa Mihály
3. helyezett Lukács Márk

B korcsoport

2. helyezett Klányi Réka
3. helyezett Kisházi Dávid

A korcsoport

1. helyezett Rábai Boglárka, Kreisz Ádám és Klányi Márk
2. helyezett Zsiros Zoárd és Vadas Gellért

Serdülő korcsoport

1. helyezett Makovics Roxána, Móczik Máté, Faragó Norbert és Vadas Gellért.
2. helyezett Rábai Boglárka, Pásztor Gergő, Klányi Erik, Zorics Richárd és Kreisz Ádám

Felkészítők és szervezők: Pfluger Antalné, Deák Attila, Szabó Ferenc, Kovács Ernő, Kreisz Zoltán, Péntek Zoltán, Pócsföldi Gábor Szabó Ferenc és Pfluger Antal.

*Pfluger Antal
SE elnök*

Család - segítség

A Családsegítő és gyermekjóléti szolgálatról más szemszögből

Bizonyára többen vannak az olvasók között olyanok, akik hallottak már a családsegítő szolgálatról. Van, akinek már volt is kapcsolata a velük. Úgy gondolom, gyakran tévhit is kering a munkájukkal kapcsolatban. Sokan úgy gondolják, hogy aki felkeresi a szolgálatot, az annak a jele, hogy nagy családi problémája van. A családok többsége akkor sem fordulna segítségért, ha valóban gondjaik vannak, mert számukra a szociális hálózat bármely szolgáltatását igénybe venni kellemetlen. Mert a „többi” család meg tudja oldani, csak én nem?!

E cikkem célja, hogy a tévhiteket eloszlassam, és kicsit más szemszögből, más oldalról mutassam be azokat a szolgáltatásokat, melynek igénybevételéhez nem kell, nem szabad várni a krízisig.

Senkinek nem kell bemutatnom a jelenlegi világgazdasági, illetve a hazai helyzetet. Egyének és családok kerültek nagyon nehéz helyzetbe. Az egyén problémája a család problémáját jelenti. Sajnos „Ha jön a baj, csóstitül!” és „A szegény embert még az ág is húzza” szólásaink gyakran megállják a helyüket. Ha egy területen megjelenik egy probléma, az gyakran generálja a többit.

Azt gondolom, amikor az egyén nehéz helyzetbe kerül, nagy előnyt jelent, ha családban ill. közösségben él. Amikor „hanyatt esem”, ott van néhány kéz, aki engem megfog, tart, addig, amíg a kimozdult helyzetem nem áll vissza a régi „normális” kerékvágásba és újra talpra tudok állni. Ilyenkor a család, a barátok, az egyént körülvevő közösség maga a tartalék erőforrás. Igen ám, de ez az erőforrás sem tarthat ki a végtelenségig, és ha nem áll vissza a helyzet, elkezdhetnek szétcsúszni a kezek... Ilyenkor erősödik meg a szerepe a *szociális hálónak*, mely szolgáltatásokon keresztül segít ott és úgy, ahogyan az egyénnek illetve családjának szüksége van.

Miért nem szégyen segítséget kérni?

Mert, emberek vagyunk! Az élet felállíthat olyan helyzetet, amely megoldása már meghaladja képességeinket, tudásunkat, és segítség nélkül nagy bajba kerülhetünk.

Mert, ha megbetegszem, elmegyek orvoshoz, és segítséget kérek az egészségem visszaállítása (jobb esetben megőrzése) érdekében. Ha elromlik az autóm, hozzáértő személyhez viszem, aki megjavítja. Fontos, hogy a kérdésekre a választ mindig a megfelelő szakértelemmel rendelkezőtől kérdezzük. Nem kell mindenhez érteni, de azt tudni kell, hogy kitől kérdezzünk! Abban is segíthet a családsegítő szolgálat, hogy a megfelelő szervezethez, szakemberhez irányít.

Miért fontos már a probléma kezdeténél segítséget kérni?

Vannak olyan nehézségek, melyeket már csak azzal meg lehet oldani, hogy megfelelő felvilágosítást kap valaki, ezzel elkerülve egy rossz döntés meghozatalát.

A megelőzés nagyon fontos. Nem szabad megvárni, amíg a probléma, több vagy nagyobb bajt szül, mert annak megoldása sokkal nehezebb lesz.

Milyen problémák körében tud segíteni a szolgálat?

- ügyintézéshez segítségnyújtás, információhiány esetén tájékoztatás ill. megfelelő intézményhez, szakemberhez irányítás
- egészségkárosodás következményeként lelki
- mentális sérülések nyomán kialakult problémák
- életviteli nehézségek és azok vonzatai
- foglalkoztatással kapcsolatos és anyagi nehézségek esetén
- jogi tanácsadás
- családi-kapcsolati, gyermeknevelési problémák, családon belüli bántalmazás

Mit tesz a családsegítő szolgálat családgondozója?

- meghallgatja az egyén, család panaszát, intézkedik annak orvoslására
- szociális, mentálhigiénés és életvezetési tanácsadást végez
- segítséget nyújt szociális, gyermekjóléti, gyermekvédelmi ügyek vitelében
- családgondozással elősegíti a családban jelentkező működési zavarok, illetve konfliktusok megoldását, amellyel hozzájárul a gyermek(ek) veszélyeztetettségének megszüntetéséhez

– bizalmasan kezelnek minden információt

Hogy vehetem fel a kapcsolatot a szolgálattal?

Leányvár község a családsegítő és gyermekjóléti szolgáltatást társulási ellátási forma keretében működteti. A bázisintézmény székhelye **Dorog, Bécsi út 91. Tel.: 06/33/441-730.**

A családsegítő szolgálat Leányvár községben heti egy alkalommal van jelen, ami részben ügyfelfogadásból, részben terepen végzett munkából tevődik össze.

Előzetes egyeztetéssel más időpontban és helyszínen is felvehető a kapcsolat!

Családsegítő szolgálat leányvári családgondozója: **Párkányiné Szabó Mária**

Gyermekjóléti szolgálat családgondozója: **Üveges Livia**

Arra kérek mindenkit, aki nehéz helyzetben van, hogy soha ne habozzon kérdezni és segítséget kérni! Végül egy kedvenc, számomra ismeretlen eredetű idézettel zárnám soraimat.

"Nem az a dicsőség, hogy sosem bukunk el, hanem az, hogy mindannyiszor felállunk."

Madar Veronika

Munka nélkül

Egy család életében nagy próbatételt jelent az, amikor a családfenntartók közül, akár egy is elveszíti állását, nem beszélve arról, amikor mindkét szülő munka nélkül marad. Mi történik ilyenkor? Miben segíthet a családgondozó?

Mi történik a fiatalokkal?

Munkám során, egyre több olyan középiskolás korú fiatallal találkozom, akik az otthoni anyagi gondok miatt (is) hagyják abba tanulmányaikat. Elvégzik a 10. osztályt, vagy eljutnak a 11-12. osztály feléig, de nem fejezik be. Ennek több oka is lehet, de én most azt emelném ki, amikor rövidtávú megoldásban gondolkodva a szülő és a gyerek is úgy gondolja, hogy ott kell hagyni az iskolát és el kell menni dolgozni. A fiataalt vonzza a szabadság, az hogy lesz saját keresete és nem kell pénzt kunyerálni buliba, vagy új cipőre.

A szülők számára pedig nagy segítséget jelentene, hogy a rezsibe bele tudjon szállni a fiatal. Ez az egyik oldal. De érdemes szerintem megvizsgálni azokat az érveket, hogy hosszú távon miért nem lehet ez jó döntés.

Milyen előnyökkel jár a „diákigazolvány”:

- **Társadalombiztosítás:** A nappail tagozatos hallgatók számára a társadalombiztosítás adott. Ha megszűnik a hallgatói jogviszonya, társadalombiztosításra sem lesz jogosult. Aki nem jogosult társadalombiztosításra, annak az APEH-al kell szerződést kötnie és megvásárolnia havi *** Ft-ért.
- **Útiköltség**
- **Diákkedvezmények**
- **Diákmunka**

Madar Veronika

Egy régi, szép helyi szólás apropóján...

Die oilti Leut homs frühe g'sogt.

A régi, hideg telekről folyt a szó. Akkortájt még nem volt gázhiány, rendkívüli hómunkás meg katasztrófa védelem, csak egyszerűen tél volt és hó meg hideg. Egy szép régi szólást idéz Eifert Mihályné szül. Eifert Róza.

A hideg télben a január és a február élcelődik egymással: *Te január, ha olyan hatalmam lenne, mint neked olyan hideg lenne, hogy a borjú megfagyna a tehénben.*

Folytatódhatna úgy is a gondolat, hogy „de a tél

múlásával én már gyengébb vagyok s képtelen vagyok ilyen hideget hozni” vagy egy másik formában „bezzeg, ha én lennék a január...”

Milyen kedves a hónapok megszemélyesítése. A két hónap beszélget egymással s a legkisebbik családtag a február kissé hetykén, csak úgy félvállról odaveti a nyafka nagy testvérnek, a januárnak *ha olyan hatalmam lenne ... A szép szólás az időjárást az állatok életéhez „igazítja”, mintegy mutatva a természet és a paraszti munka*

egymást alakító voltát, meghatározó szerepét.
Alljon itt a szép szólás leányváriasan:

**Jéne tu fléne, wen ich die Mocht hett’
wie tu
Gefrieret das Kheiwe in der Kuh**

A márciust is és áprilist is megszemélyesítette a földműves ember. Gerstner Teréz emlékezik egy bölcs tavaszkezdő strófára, mely szerint:

**Te Miec und te Áprú
mocht a’ nau wos a’ wú**

Napjaink válságterhes időszakára is aktualizálható a népi időjárás prognózis. *Március és április idején még bármi megtörténhet.* A szabadfordítás még azt a játékos párhuzamot is megengedi, hogy a tavasz beköszöntével, a fagyosszentek után, már a természet is és közérzetünk is a tavaszba fordulhat, elkezdődhet a recesszióból való lassú kilábalásunk is, ami igazán ránk fér-

ne.. Reménykedjünk!

Kérem olvasóinkat, hogy legyenek segítségemre a régi szép magyar vagy német szólások gyűjtésében. Talán Egri Sárának és iskolatársainak ebben is segítenek nagy- és dédszülei. Elmondhatják, hogy milyen szép mondásokkal várták, tisztelték az ünnepeket, jeles eseményeket, évfordulókat.

Ezekbe a szólásokba évtizedek megfigyelése, tapasztalata sűrűsödik, s ettől értékesek, megőrzendő népi, nyelvi szépségek.

A faluújság egy szép vállalkozása lehetne, hogy minden példányában egy-két szép, régi szólást, közmondást közölne azokból, amelyeket Leányváron beszéltek falunk egykori lakói.

Felajánlom közreműködésemet e szép munkában. Kérem, jelezzék kinek van emlékezetében egy-egy régi népi gyöngyszem. (tel.: 33- 487-183).

Leányvár, 2009. február 2.

Dr. Szakmár János

A csalán halhatatlansága

Lábjegyzetek vállmagasságban:

Sáránd: ötörök eredetű szó. Jelentése: csalán

Csalánba nem üt a ménkü /mennkö/ - tartja a szólásmondás.

Ha eddig nem ütött, ezután se üssön!

Aki meztelen, ne menjen a csalánosba.

A cromagnoni ősember idején településünk nevét Leányvár-ként jegyezték a „levéltárakban”. Egy volt a határtalan magyar nyelvterületek sok, azonos nevű helységei közül.

Jóval később, a huszadik század utolsó éveiben Özvegy-asszonyfalvára „keresztelték” a szerencsétlen sorsú kis-községet, merthogy férfinépségének még az irmagva is kiirtódott.

Nem ám az író magva!

Sárándi volt az egyetlen, aki túlélte az özvegyeket

s az özvegyek özvegyeit.

Így eshetett meg az a mérsékelt csoda, hogy egy szép hétfői, keddi, szerdai, csütörtöki, pénteki, szombati vagy vasárnapi napon, - költészeti akadémikusokhoz illő – példátlan szerénységgel önmagáról Sárándházának nevezte el a falut

Megérte saját halhatatlanságát, és még ma is él,
ha meg nem hal.

1996

Irodalommeterológiai közjáték

A kisközség legjelentősebb lírikusának tavalyelőtti Felesége /S.T.Zs. néprajzkutató/ tavalyelőtt tavasszal szlovák népszokások gyűjtése végett a szomszédos Kesztlőre utazott. Petrik J. Antal, a település nyugalmazott helytörténésze s a falumúzeum gondnoka lelkesen mutatta vendégének állandó kiállításuk rekvizitumait.

A „kollegina” az egyik tárolószekrényben felfedezte tavalyelőtti férje a Kortárs 1973-as februári számában megjelent Kesztlő című versét.

A költő Leányváron élt, de úgy tudom, már elhalálozott, nem ismerte ? – kérdezte Petrik J. Antal, a folyóiratról tekintetét reá siklató fiatalasszonyt.

Reggel, amikor eljöttem hazulról, még élt – hangzott a felelet

- I-gen...? – fakadt ki csalódottan a tiszteletdíjas lokálpatrióta.
A táj festői, az idő pedig wunderschön volt.
Ebben maradtak.

1996

Falusi Íletkép*

Bolyhosfűnyű hódragyogásba
szánkáznak torzonborz alakok
s a füledten koszló nyáriccakából
rágicsálnak havonsútt lazacot

Dércsípte elegyes madárok csalink
áznak a csicseri tintakik égön
exkimóknál se nem ritka
a bi is polifon szerelöm

Kertömbe magyaros svábok szüretőnek
potyangat díjó hulik epörfalombja
a Smíd szomszidék pujkát vágtak
cicájim készűnek lakadalomba

Írtam eztöt a költőminyt rímösen
Ó-Buda mög Esztergomb közt Leányvárott
ki nöm hiszi jöllyik utánnam
szőlöt kap oszt sültök ha nem vacsorál ott nálam

* A Falusi Íletkép a Kassák Kiadó Bünrossz Versek pályázatára készült. Levelük olvastán arra gondoltam, hogy ez ugyan szellemes kihívás, de a Bünrossz Versekig talán nem sikerül „leküzdenem” magam. Mégis eszembe jutott egy régi szövegemből való idézet: „nincs mélypont, mit alul ne múlték”. Huszonegyedikén este, elalvással „betápláltam komputerembe.” Másnap reggel, borotválkozás közben „pattant ki” agyamból az ötlet, s hozzá a téma. „Szöröztem” a tükör előtt, és amint összeállt egy-egy négysoros szakasz, mindjárt papírra vettem. Háromszor kellett „szappanoznom”, s csak negyedik nekifutásra sikerült a borotválkozást, illetve a „förmédvényt” befejeznem.

A textusban szándékos a rontás, a tájnyelvi elemek keverése, a hangzócsera, a képzavar, a helyesírási hiba, stb.

Tisztelt Névtelen Levélíró!

Megköszönöm levelét és észrevételét a Leányvári Újsággal kapcsolatban. Levelében, nevét nem vállalva, amit szomorúan vett tudomásul az újság szerkesztősége, arra kér bennünket, hogy a Leányvári Újság Anyakönyv rovatát mintegy szüntessük meg.

Arra hivatkozik, hogy az Anyakönyv rovat és a Leányvári Újság „melegágya a bűnözőknek, tolvajoknak”, mivel az idős lakosok nevét, életkorát és lakhelyét folyamatosan közöljük, ha valamilyen kerek évfordulót ünnepelnek.

Tény, hogy kis falunkban az elmúlt időszakban megszorodtak a betörések, lopások, illetve az emberek elleni erőszakos cselekedetek.

Sajnos már sehol nem lehetünk biztonságban, ezért arra kérem a kedves olvasókat, hogy a közelmúlt sajnálatos eseményeit figyelembe véve, fokozottan figyeljenek magukra, értékeikre és egymásra. Soha, semmilyen esetben ne engedjenek be otthonukba idegeneket, még akkor sem, ha meggyőző ürüggyel, rafináltan próbálnak meg bejutni otthonukba.

Erre vonatkozóan a Dorogi Rendőrkapitányság közle-

ményeit már több alkalommal is közzeltünk, reméljük, többen megfogadják az óvó tanácsot.

A Leányvári Újságban évek óta hagyomány, hogy az újság hasábjain megemlékezünk elhunyt szeretteinkről; az újonnan megszületett gyermekeknek és szüleiknek, valamint a kerek születésnapot ünneplőknek pedig gratulálunk.

A rovat egészében Leányvár község Önkormányzatának hatáskörében van. A lakosok adatait kizárólag saját beleegyezésükkel, kérésükre jelentetjük meg, melyet előzőleg aláírásukkal igazolnak.

Sokuk számára ugyanakkor öröm, hogy a falu híreként láthatják viszont a lapban gyermekük megszületését.

Köszönjük észrevételét, kérésére ezentúl nem jelentjük meg az idők pontos lakhelyét, viszont azt, hogy hányadik születésnapjukat ünneplik továbbra is szándékukban áll megjelentetni, ha ők ebbe beleegyeznek, vagy kéri.

Üdvözlettel,

Domavári Zsanett

**Leányváron kiadó 2-3szobás, főbérlet nélküli házat keresünk garázzsal.
Elérhetőség: 06 (20) 410-8206**

**Magyartanár korrepetálást és gimnáziumi felvételire (esetleg érettségire vagy egyetemi felvételire) való felkészítést vállal, 10 éves kortól. Ár megegyezés szerint.
Érdeklődni lehet: Pifkó Célia, 06 (20) 437-2680**

Anyakönyvi hírek

Megszületett:

Pankotai Andrea és Bujdosó Gábor fia Dávid
(2008. december 10.)

Kristóf Gabriella és Szilágyi Dávid lánya Roxána
(2009. január 6.)

Dr. Nagy Katalin és László Tamás fia András
(2009. január 13.)

Holba Adrienn és Kiss Imre lánya Hanna Léna
(2009. január 16.)

Házasságot kötöttek:

Fölker Anita és Müller Jakab (2009. január 31.)

Elhunyt:

Gál Gyuláné Erzsébet utca (2009. január 5.)

Születésnapjukat ünneplik:

Sok boldogságot és jó egészséget kívánunk **februárban** született polgártársainknak. Külön gratulálunk a szép kerek évfordulóhoz:

Sztabina Lászlóné (60)

... Impresszum ...

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung · Leányvár község lapja · Megjelenik minden hónap 15-én · Lapzártá: minden hónap elsején · Kiadja: Leányvár község Polgármesteri Hivatala · Sokszorosítás: FÉBÉ Kht. · Megjelenik 650 példányban · Főszerkesztő: Domavári Zsanett · Szerkesztők: Madar Veronika, Für Dávid · Hirdetésfelvétel a Polgármesteri Hivatalban · Hirdetések árai: egy oldal 24.000 Ft + Áfa, fél oldal 12.000 Ft + Áfa, negyed oldal 6.000 Ft + Áfa. · Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Elérhetőség: leanyvariuj sag@freemail.hu · Észrevételeiket, kérdéseket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874

Közlemények

MEGHÍVÓ

2009. február 21-én Kultúrházunkban tartandó

TÁNCOS FALU FARSANGRA

15^h - 18^h

MINDENKI FARSANGJA

Fellépnek:

Leányvári Német Nemzetiségi Dalkör

Leányvári Német Nemzetiségi Mazsola,

Mini, Gyermek, Ifjúsági és Felnőtt Néptáncscsoport

Belépő felnőtteknek **200,- Ft**

20^h - 4^h

FARSANGI BÁL

BÜFÉ, tombola

Belépőjegy **1.000,- Ft**

Tel.: 30/277-4061

Sok szeretettel vár mindenkit a rendező

**Leányvári Német Nemzetiségi
Kulturális Közhasznú Egyesület**

MEGHÍVÓ

NOSZTALGIA KLUB

Február 23-án hétfőn délután 3 órától a
Művelődési házba szeretettel várjuk

**Farsang lévén egy kis nosztalgia éneklésre
és gondúzó beszélgetésre az érdeklődőket.**

*Kortól függetlenül mindenkit szeretettel várunk !
(gyerekeket , unokákat , barátokat , ismerősöket)*

Várjuk a recepteket (sütemény, saláta stb....)

illetve kóstolót a farsang

alkalmából akár fánkot is.

Szép kézimunkát is szívesen csodálnánk meg.

